

ÚRSKURÐARNEFND UM VIÐSKIPTI VIÐ FJÁRMÁLAFYRIRTÆKI

Fjármálaeftirlitið · Suðurlandsbraut 32 · 108 Reykjavík · Sími: 525 2700 · Fax: 525 2727

Ár 2006, þriðjudaginn 20. júní, er fundur haldinn í Úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Guðjón Ólafur Jónsson, formaður, Geir Arnar Marelsson, Grétar Grétarsson, Íris Ösp Ingjaldsdóttir og Sölvi Sölvason.

Fyrir er tekið **mál nr. 1/2006**:

M
gegn
fjármálafyrirtækinu F

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r:

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M, hér eftir nefndur sóknaraðili, annars vegar, og fjármálafyrirtækið F, hér eftir nefnt varnaraðili, hins vegar.

Málið barst úrskurðarnefnd 13. janúar 2006 með kvörtun A, f.h. sóknaraðila, dagsettri 9. sama mánaðar. Með bréfi nefndarinnar, dagsettu 16. janúar 2006, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust með bréfi hans, dagsettu 27. febrúar 2006. Bréfið var sent lögmanni sóknaraðila með bréfi nefndarinnar, dagsettu 28. febrúar 2006, og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Athugasemdir bárust með bréfi lögmanns sóknaraðila, dagsettu 14. mars 2006. Með bréfi úrskurðarnefndarinnar, dagsettu 15. maí 2006, var óskað eftir frekari upplýsingum og gögnum frá varnaraðila. Upplýsingar og gögn bárust frá varnaraðila með bréfi hans, dagsettu 29. sama mánaðar. Gögnin voru send lögmanni sóknaraðila með bréfi nefndarinnar dagsettu 7. júní 2006 og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Þær bárust með bréfi lögmannsins, dagsettu 14. júní 2006.

Málið var tekið fyrir á fundum nefndarinnar 21. mars, 5. og 24. maí og 7., 14. og 20. júní 2006.

II.

Málsatvik.

Af gögnum málsins verður ráðið að sóknaraðili hafi allt frá því í september 1998 keypt og selt verðbréf fyrir milligöngu varnaraðila. Á árunum 2000 og 2001 mun sóknaraðili fyrir milligöngu varnaraðila hafa keypt og síðar selt með nokkru tapi hlutabréf í erlendum fyrirtækjum, einkum sænskum. Ágreiningur reis með aðilum um hvort sóknaraðili hafi haft vitneskju um kaup og sölu bréfa, svo og um önnur atriði tengd viðskiptunum. Sóknaraðili skaut ágreiningi aðila til úrskurðarnefndarinnar með kvörtun, dagsettri 21. febrúar 2002, sbr. mál nr. 2/2002. Kröfum sóknaraðila á hendur varnaraðila var vísað frá úrskurðarnefndinni með úrskurði, dagsettum 13. júní 2002.

Sóknaraðili hefur nú skotið málinu öðru sinni til úrskurðarnefndarinnar með kvörtun, dagsettri 31. janúar 2006. Lýtur kvörtunin nú að viðskiptum er áttu sér stað í

nafni sóknaraðila þann 16. nóvember 2000. Voru þá keypt í hans nafni í fyrsta lagi hlutir í B að nafnvirði 3.200 sænskar krónur á genginu 26,8 fyrir samtals 85.760 sænskar krónur. Þóknun varnaraðila við kaupin nam 858 sænskum krónum. Var því gefin út kvittun til sóknaraðila fyrir 86.618 sænskum krónum eða sem svaraði til kr. 753.577. Í öðru lagi voru keyptar í nafni sóknaraðila hlutir að nafnvirði 1.000 sænskar krónur í C á genginu 79.5. Að meðtalinni þóknun varnaraðila nam kaupverðið kr. 80.295 eða sem svarar kr. 698.567 miðað við þáverandi gengi. Í þriðja lagi voru keyptir í nafni sóknaraðila hlutir í D að nafnvirði 1.300 sænskar krónur á genginu 68,5 fyrir samtals 89.941 sænskar krónur að meðtalinni þóknun varnaraðila eða sem svarar kr. 89.941. Samtals nam kaupverð ofangreindra hluta að meðtalinni þóknun varnaraðila kr. 2.234.631.

III.

Umkvörtunarefni.

Sóknaraðili krefst þess að varnaraðila verði gert að endurgreiða sér kr. 2.234.631 ásamt dráttarvöxtum frá 16. nóvember 2000.

Sóknaraðili kveður ofangreind viðskipti sér með öllu óviðkomandi enda hafi þau hvorki verið gerð að hans beiðni né samþykkt af honum eftir á. Þurfi viðskiptareikningur sóknaraðila hjá varnaraðila því að leiðrættast til samræmis við þetta og varnaraðili að skila umræddu vörslufé ásamt vöxtum.

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Varnaraðili kveður sóknaraðila aldrei hafa verið í fjárvörslu hjá félaginu. Hann hafi verið almennur viðskiptavinur varnaraðila frá því í september 1998 og hafi varnaraðili haft milligöngu um kaup og sölu sóknaraðila á erlendum hlutabréfum. Varnaraðili kveður starfsmenn sína aldrei taka ákvarðanir um kaup eða sölu hlutabréfa almennra viðskiptavina sinna heldur séu þær ákvarðanir teknar af viðskiptavininum sjálfum. Sé nýjum viðskiptavinum í upphafi gerð grein fyrir því að fjárfesting í einstökum hlutabréfum sé í eðli sínu áhættufjárfesting, að gengi hlutabréfa geti ýmist hækkað eða lækkað og að miklar sveiflur geti verið á erlendum mörkuðum. Þá fái viðskiptavinir sendar kvittanir um kaup eða sölu verðbréfa.

Varnaraðili hafnar því alfarið að sóknaraðili hafi ekki beðið um kaup á umræddum bréfum eins og í öðrum viðskiptum sem varnaraðili hafi haft milligöngu um. Þá hafi hann greitt fyrir hina keyptu hluti athugasemdalaust. Varnaraðili bendir á að hinn 30. október 2000 hafi sóknaraðili lagt inn á bankareikning varnaraðila kr. 3.329.000. Hafi hann keypt hlutabréf fyrir samtals kr. 2.234.631 hinn 16. nóvember 2000 og kr. 926.877 hinn 29. nóvember 2000 eða alls kr. 3.161.508. Megi því augljóst vera að sóknaraðili hafi lagt umrædda fjármuni inn hjá varnaraðila til umræddra fjárfestinga, enda verði að telja líklegt að kaup bréfa síðarnefnda daginn hefðu ekki verið svo nærri eftirstöðvum af innlögðum fjármunum 30. október 2000 hefði sóknaraðili ekki verið búinn að ákveða fyrri fjárfestingar.

Varnaraðili segir að sóknaraðili hafi í janúar 2001 leitað eftir því við varnaraðila hvort félagið væri tilbúið til að létta á því tapi sem sóknaraðili hafði orðið fyrir. Hafi honum þá verið ráðlagt að setja fjármuni sína í blandaðan hlutabréfasjóð sem stýrt væri af fagmönnum. Hafi aldrei komið til greina að varnaraðili keypti umrædd bréf á kaupgengi.

Hafi sóknaraðili þrátt fyrir ítrekaðar ábendingar ekki viljað selja hin erlendu hlutabréf sín fyrr en í september 2001 að hann seldi meginþorra þeirra. Hafi hann þá notað féð til nýrra fjárfestinga fyrir milligöngu varnaraðila.

Varnaraðili kveður sóknaraðila hafa frá september 1998 og fram í maí 2002 átt 28 sinnum í viðskiptum við varnaraðila og sé heildarfjöldi viðskipta 39. Viðskiptin hafi verið með þeim hætti að sóknaraðili hafi haft samband og falið varnaraðila að kaupa eða selja ákveðin hlutabréf. Fyrir það hafi hann greitt þóknun í hlutfalli af verðmæti viðskiptanna. Hafi sóknaraðili fylgst reglulega með viðskiptum sínum og ávallt vitað hver staða hans í geymslusafni hafi verið. Hafi enginn ágreiningur verið milli aðila meðan sóknaraðili hagnaðist á viðskiptunum. Hann hafi fengið kvittanir sendar í pósti og upplýsingar símleiðis. Hafi hann heldur aldrei gert neinar athugasemdir og ávallt greitt kaupverð og tekið við söluandvirði án athugasemda.

V.

Niðurstaða.

Svo sem að framan greinir beinist kvörtun sóknaraðila að viðskiptum er áttu sér stað í nafni hans þann 16. nóvember 2000 en þann dag voru keyptir hlutir í þremur sænskum félögum fyrir samtals kr. 2.234.631 og er þóknun varnaraðila þá með talin. Kveður sóknaraðili umrædd viðskipti sér óviðkomandi enda hafi hvorki um þau beðið né samþykkt þau síðar. Þessu hafnar varnaraðili.

Fyrir liggur að sóknaraðili átti frá september 1998 og fram í maí 2002 28 sinnum í viðskiptum við varnaraðila og var heildarfjöldi viðskipta 39. Þau viðskipti sem kvartað er yfir áttu sér stað í nóvember 2000. Óumdeilt er að sóknaraðili var ekki í fjárvörslu hjá varnaraðila og hafði engan slíkan samning við hann. Var hlutverk varnaraðila því ekki annað en að hafa milligöngu um verðbréfavíðskipti sóknaraðila eftir nánari óskum hans. Af gögnum málsins verður ráðið að beiðnir sóknaraðila um kaup og sölu verðbréfa hafi aðallega borist varnaraðila símleiðis en ennfremur í einhverjum tilvikum bréfleiðis. Bókhaldsgögn og framlagðar kvittanir bera með sér að sóknaraðili hafi lagt fé inn á reikning varnaraðila til kaupanna og hafi jafnframt fengið sendar kvittanir fyrir þeim, auk yfirlita yfir verðbréfavíðskipti sín. Þrátt fyrir það verður ekki séð að sóknaraðili hafi haft uppi athugasemdir við milligöngu varnaraðila um hin tilteknu verðbréfavíðskipti 16. nóvember 2000 sérstaklega fyrr en með kvörtun í máli þessu 13. janúar 2006. Verður hvorki séð að sóknaraðili hafi áður en til kvörtunar kom haft uppi sérstaka kröfu á hendur varnaraðila vegna þessa né á annan hátt brugðist við úrskurði nefndarinnar í fyrra máli sínu frá 21. febrúar 2002 gegn varnaraðila. Hefur sóknaraðili með þessu sýnt af sér vítavert tómlæti sem hann verður sjálfur að bera ábyrgð á.

Samkvæmt öllu framansögðu verður ekki hjá því komist að hafna öllum kröfum sóknaraðila á hendur varnaraðila.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Kröfum sóknaraðila, M, á hendur varnaraðila, fjármálafyrirtækinu F, er hafnað.

Reykjavík, 20. júní 2006.

Guðjón Ólafur Jónsson

Geir Arnar Marelsson

Grétar Grétarsson

Íris Ösp Ingjaldsdóttir

Sölvi Sölvason